

Hồi 33

***Tinh Tinh Đổm giao chiến bị thương
Hong Mạn Mạn sa trường vong mạng***

Hai anh em tính rồi, liền vào thư phòng kêu Nhơn Quý mà nói rằng:

- Nguyên soái! Trà nước đã sẵn sàng, xin Nguyên soái dậy giải khát.

Tiết Nhơn Quý trong lúc nghe nói tưởng đang ngủ ở dinh mình, chùng mở mắt xem thấy Châu Văn, Châu Võ thì thất kinh, biết đã lộ cơ mưu rồi liền quỳ mà thưa rằng:

- Chẳng hay nhị vị ca ca có chuyện chi dạy biểu em chẳng?

Châu Văn, Châu Võ cũng đều quỳ xuống thưa rằng:

- Xin Nguyên soái đừng dẫu điểm nữa, anh em tôi đã biết người là Nguyên soái nhà Đường, tên là Tiết Nhơn Quý rồi.

Nhơn Quý nghe nói trong bụng cả kinh, gượng gạo nói rằng:

- Nhị vị ca ca chớ nghi vậy, hiền đệ thiết tên là Mao Nhị.

Châu Văn, Châu Võ thưa:

- Nguyên soái xin chớ nghi ngại, chúng tôi đây cũng là người Trung Nguyên, nhà cửa xưa ở tại Sơn Tây, vì đói khổ mới lưu linh đất khách, ngày nay tuy làm chức tổng binh, song anh em tôi vẫn nguyện làm sao cũng trở về Trung Quốc. Nay may gặp cơ hội này, anh em tôi tình nguyện xin theo Nguyên soái về đầu Đường, dâng tống thuân đất Cao Ly về một mối.

Nhơn Quý bèn đổi sợ làm vui mà nói:

- Xin nhị vị đứng dậy, bốn soái cùng nhị vị đã kết nguyên, chẳng lẽ bây giờ chẳng tỏ thiết.

Rồi cùng nhau ra án đường. Nhơn Quý đọc hết việc giết Mao Tử Tranh, và hỏi toan mưu kế dâng lấy Ma Thiên Lãnh cho cấp kỳ. Châu Văn, Châu Võ thưa:

- Vậy thì rạng ngày mai Nguyên soái xuống núi cho sớm dâng đem binh lên, anh em tôi ở trên này kế ứng hiệp, rồi trả bại cho Nguyên soái rượt đến đại đền, chùng ấy sẽ liệu bề toan tính.

Nhơn Quý nghe nói cả mừng bèn từ giả Châu Văn, Châu Võ thì trời cũng gần sáng. Rồi đó Châu Văn, Châu Võ nhóm chư tướng lại mà thuật hết các chuyện Đường trao lợi hại, và bảo chúng tướng phải một lòng quy thuận, các tướng đều vâng chịu. Châu Văn, Châu Võ rất mừng liền sắp đặt mưu kế rồi kéo binh xuống nửa chùng núi dâng tiếp binh Nhơn Quý.

Nói về Tiết Nhơn Quý về đến trại, đọc hết các chuyện cho mấy anh em nghe rồi cùng nhau phân đội chinh tề, kéo binh lên núi. Khi binh Nhơn Quý kéo lên tới nửa chùng, thì

gặp đạo binh của Châu Văn, Châu Võ, Nhơn Quý bèn xốc ngựa hươu kích lướt tới giả đánh.

Châu Văn, Châu Võ cũng giục ngựa hươu thương ra thi lễ rồi giục ngựa giả chạy trở lên, dưới này Nhơn Quý đưa binh theo riết, hai bên quân đều la ó vang trời, kẻ rượt người chạy rần. Còn quân tiều Phiên xem thấy binh Đường rượt chủ soái mình thì cả kinh, nên bỏ ải chạy tuốt lên đại đền phi báo. Lúc đó Châu Văn và Châu Võ cũng chạy lên gần tới dinh trên, giả bộ kêu lớn rằng: "Mau mau tiếp cứu!"

Quân tiều Phiên chạy tuốt vào Ngân An điện phi báo. Tại Ngân An điện có năm người hình dung dữ tợn, nhứt là Na đại vương mặt xanh có điểm hồng, mày đỏ, mắt beo, tai lớn, râu rìa, mũi sư tử, mình cao một trượng. Còn hai anh phó tướng tên là Nhã Lý Thác Kim và Nhã Lý Thác Ngân đều là con của Nhã Lý quân sư, mặt có gân rằn rịt, mắt beo, tóc đỏ, râu rể tre, mình cao hơn chín thước. Còn phò mã là Hồng Mạn Mạn, mặt hồng mày đỏ, mắt tròn, mình cao một trượng, và đốc binh kêu là Tinh Tinh Đờm, mặt như thiên lôi, miệng có bốn cái vút, hai bên vai có hai cánh, mình cao năm thước, sức mạnh hơn người.

Năm tướng đương nghị luận việc binh, xảy thấy quân vào phi báo, năm tướng liền lên chỗ cao xem thì thấy binh Đường kéo đến vây chặt bốn phía, năm người đều hoảng hốt. Tinh Tinh Đờm liền cấp một tay chùa một tay búa, nhắm giữa thỉnh không bay bổng, bốn tướng kia cũng đều xách thương lên ngựa ra tới cửa thành. Na đại vương hươu thương đi trước.

Khi Châu Văn, Châu Võ xem thấy cửa thành đã mở, bèn giả thua giục ngựa lướt vào nói với Na đại vương rằng:

- Tướng Đường lợi hại vô cùng, xin giữ thành cho cẩn thận mới đáng.

Hai người nói rồi lại lách đằng sau Na đại vương mà ngăn cản anh em Nhã Lý lại, hai anh em Nhã Lý tình cờ ngỡ thiệt, bèn đứng hỏi han, kẻ ở sau giục ngựa chạy tới. Châu Văn hươu đao cản lại, Hồng Mạn Mạn hỏi rằng:

- Nhị vị tổng binh muốn làm phản hay sao mà dám ngăn cản đầu ngựa ta vậy?

Châu Văn, Châu Võ không nói, cứ việc hươu đao chém tới. Khi đó hai người đánh với ba người, làm thành một nhóm. Na đại vương cũng muốn trở lại tiếp, kẻ có Nhơn Quý giục ngựa tới hươu kích đánh xuống. Na đại vương đỡ không kịp bị Nhơn Quý đâm một kích trúng yết hầu rồi vụt luôn xuống núi. Rồi đó Nhơn Quý giục ngựa tiếp chiến với Châu Văn, Châu Võ. Tiết Nhơn Quý hươu kích đâm tới, Hồng Mạn Mạn cũng hươu Bản Môn đao đỡ lại và rước đánh. Đánh chừng ba hiệp, thỉnh linh Tinh Tinh Đờm ở trên giáng xuống, cầm búa đánh trên đầu Nhơn Quý. Nhơn Quý thoát nghe kêu rằng: "Nguyên soái khá gìn giữ trên đầu!" Nhơn Quý bèn hươu kích đỡ. Tinh Tinh Đờm lại bay qua đánh bên Châu Văn, Châu Võ. Châu Văn, Châu Võ trở khỏi và giữ gìn. Tinh Tinh Đờm lại bay qua đánh Nhơn Quý. Tinh Tinh Đờm cứ bay qua bay lại mà chưa đánh ai đáng búa nào. Kẻ anh em Châu Thanh tới tiếp. Vương Tâm Hạc và Lý Khánh Hồng cũng tới tiếp chiến với Châu Văn, Châu Võ. Tinh Tinh Đờm ở trên bay xuống đánh Lý Khánh Hồng một chùy

nhào xuống ngựa chết tốt. Vương Tâm Hạc nổi giận cầm thương đâm Tinh Tinh Đóm. Tiết Nhơn Quý bèn lấy Chấn Thiên cung ra nhắm yết hầu Tinh Tinh Đóm mà bắn. Tinh Tinh Đóm quạt cánh trở khỏi, không trúng yết hầu nhưng mà bị một vết nơi chéo vai bên tả. Tinh Tinh Đóm đau quá bèn cắp mũi tên nhắm phía tây bay mất. Nhơn Quý mất tên thì tiếc lắm, bèn giục ngựa trở lại đánh với Hồng Mạn Mạn. Tiết Hiền Đồ đâm Nhã Lý Thác Ngân một thương té nhào xuống ngựa. Châu Văn cũng chém Nhã Lý Thác Kim một đao chết tốt. Rồi Hồng Mạn Mạn cũng bị Nhơn Quý đâm một kích, vọt luôn xuống núi. Quân tiểu Phiên thấy đều qui phục. Nhơn Quý cùng mấy anh em kéo nhau vào đại điện dựng cờ Đại Đường rồi sắm sửa rút binh về thành Việt Hồ. Châu Văn, Châu Võ thưa rằng:

- Nguyên phía sau này có một hòn bửu thạch, thấy vàng ô kim rất cao giá, vậy xin Nguyên soái ở lại khiến binh đi lượm vàng ấy lựa một ít chục xe đặng dâng tặng thiên tử.

Nhơn Quý rất mừng mà rằng:

- Vậy xin dất ta tới đó xem thử.

Rồi đồng kéo nhau đi hết hòn núi bửu thạch, thấy vàng ô kim như là đất cục. Nhơn Quý liền truyền cho mấy anh em lựa lấy thứ tốt nhất chừng mười xe, đặng đem về dâng trước cho trong thành tiêu dùng.

Nói về Cáp Tô Văn lên núi Châu Bì sơn cầu Mộc Giác đại tiên và luyện lại Cửu Khẩu phi đao, rồi đi luôn qua nước Phò Dư mượn đặng một trăm viên đại tướng và mười muôn binh sức lực. Mượn đặng binh rồi kéo về Hạ Lạng sơn và tàu Lang chúa rằng:

- Mới đây có nghe Ma Thiên Lãnh bị mất và Tiết Nhơn Quý bây giờ ở tại Bửu Thạch Cơ, nay tôi có mượn bên nước Phò Dư đặng mười muôn binh, vậy sẵn dịp này xin bệ hạ thân chinh, đặng tôi đốc binh vây thành Việt Hồ mà bắt Đường chúa.

Trang vương cả mừng mà y lời.